

“M'alegro que molta gent no estigui anestesiada”

Jos Manuel Casa a la portada del seu ltim disc Foto: WARNER.

José Manuel Casañ és el líder del grup valencià Seguridad Social des del 1982. Des del punk ('Eres una estúpida') i l'ska més festiu ('Comerranas'), el grup va evolucionar cap al rock llatí, amb clàssics com ara 'Chiquilla', 'Quiero tener tu presencia' i 'Mi rumba tarumba'. Acaben de publicar el seu 14è disc, 'El mundo al día en 80 vueltas'. Avui actuen a la festa major de Salt (Era de Cal Cigarro, 01.00 h). El mundo al día en 80 vueltas... Ha llegit molt Verne? La referència aquí és més Cortázar: La vuelta al día en ochenta mundos. Quan el vaig descobrir, em va fascinar. Com no se m'havia acudit a mi!? Primer vaig pensar titular el disc així, però em va semblar una manca de respecte. Llavors em vaig posar a fer altres combinacions, fins que vaig trobar-ne la definitiva, que em va semblar força coherent. Què li suggereix el títol, aquestes vertiginoses 80 voltes diàries al món? És una visió molt actual i contemporània del món i de la creació. D'una banda, nosaltres hem treballat la música d'aquest disc a foc lent, però no podem obviar que estem vivint un període social molt convuls, ple de transformacions realment interessants, relacionades per exemple

amb internet. Renovar-se o morir? Es tracta d'adaptar-se. En això consisteix la vida: si no t'adaptes, no vius. Som molt inquiet i intentem estar sempre al dia del que està succeint al carrer. Ens interessen la tecnologia i les noves tendències, com a mínim per investigar-les. Parla sempre en primera persona del plural, però Seguridad Social és bàsicament José Manuel Casañ, no? El que no farà mai serà parlar de mi en tercera persona, com fa Maradona [riu]. Quan parlo en nom del grup, utilitzo el nosaltres perquè realment som un equip. Hi ha músics que ja fa 17 o 18 anys que són a la banda i, a més, en aquest disc han col·laborat antics membres del grup, com ara Rafa Villalba, que també ha participat en la producció. Com s'aconsegueix que un grup es mantingui actiu i en bona forma durant trenta anys? Mantenint la il·lusió, sent suïcidament optimista i preservant l'essència. Com va ser la gravació d'aquest disc? Probablement, ha estat el treball més dur que he hagut de fer en la meua vida. Amb Rafa Villalba hem treballat durant dos anys en les maquetes. Ell no es conformava amb qualsevol cosa i hem hagut de fer molta feina, però m'ha encantat, perquè m'ha motivat a fer coses que jo no em veia capaç de fer. Sens dubte, aquest és el nostre disc més madur. Quins han estat els ingredients bàsics? He tornat al blues del Delta, el de Chess Records, el de Chicago. Les cançons s'han anat alentint i això m'ha permès cantar amb més expressivitat. També hi ha més guitarres acústiques. Hem entrat a la maduresa anant a la recerca de les arrels, no d'una branca o un branquilló. I el punk dels orígens ja s'ha perdut? No hem perdut res, sempre sumem coses. La rebel·lia encara hi és, però abans era més sarcàstica i ara, més poètica. En definitiva, parlem del mateix. Aquí canta que Otro mundo es posible. N'estic convençut. I m'alegro que, en les protestes del 15-M molta gent hagi demostrat que no està anestesiada. No paren de tocar. És la gira contínua? Sí, mai no hem parat d'anar de gira. Només ho vam fer el 1996 i gairebé em vaig tornar boig. M'agrada molt la sensació d'estar sempre en gira: la gira interminable, com els vells bluesmen. Com celebraran el 30è aniversari? Amb una versió simfònica del Comerranas? És una idea [riu]. Segur que en farem alguna de grossa.

Publicat a:

-El Punt Barcelona 23-07-2011 Pàgina 15

-El Punt Comarques Gironines 23-07-2011 Pàgina 13

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/437360-malegro-que-molta-gent-no-estigui-anestesiada.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss